

cobrem, en concepte de CONDUCTA, remunera, justa i equitativament els serveis que prestem?

¿És que, entre els mateixos clients, hi ha qui pugui creure que el metge ve obligat a servir tan gran nombre de famílies que no li deixin, diàriament, unes hores lliures per a dedicar-les a la seva vida de relació, i a l'estudi de les novetats professionals, o al descans que reclami el seu treball?

I si per tal de poder cobrir les nostres necessitats preferim estendre el nostre radi d'acció, augmentant a la vegada que el nombre de clients, les distàncies que ens separen d'ells, diga'm, ¿com és possible fer minvar la plètor professional? ¿Com treballar més dignament, més detingudament o menys barroerament, i en conseqüència més científicament?

I si el client—al qual voldríem fer responsable dels nostres desencerts collectius—veu, per altra banda, com nosaltres ens basquem per a conquistar-nos-el, prometent-li i oferint-li el que—tan bé com jo mateix—saps tu que no li podem donar, ¿com vols que s'avingui a què li augmentem el preu o retribució dels nostres serveis, majorment, si—com sol ésser tan freqüent—l'un per l'altre els hi hem ofert a preu que, tant tu com jo, haurem condemnat per considerar-los sumament ridículs? ¿És que ni tu, ni jo, no tenim noció del que són els nostres drets, ni manera de fer-nos-els respectar? ¿Què és i per què serveix el Sindicat? ¿Què és i què es proposa amb el projecte de Delimitació de P. M.?

I per acabar. Si per tots aquests malentesos, tu o altres com tu i jo mateix, ens trobéssim en el cas que havent de menester dels ingressos professionals, no tinguéssim PARTIT on treballar dignament i DEONTOLOGICAMENT, i no hi hagués—com no hi ha per ara—qui cobrés les conseqüències econòmiques del nostre ATUR FORÇOS, donaries o creus que donaríem, TOTS, paraula de continuar fidels als acords collectius de no anar on ens oferissin treball, més o menys ben remunerat?

Ja veus, doncs, com no és possible que perduri en nosaltres la idea de què un PARTIT MEDIC ha d'ésser un cercle—CLOS O PLAÇA FORTA I INEXPUGNABLE EN LA QUAL HOMES CONSIDERI L'ÚNIC AMO I SENYOR—en la forma que l'interès particular o golafre-

ria ens ho féu aprovar en l'Assemblea que discutí el projecte primitiu del Dr. Mestres i Miquel.

No ho oblidem. Ara en retornar sobre aquest projecte podem esmenar els nostres errors. Partit mèdic, segons el ponent i tothom, ha d'ésser: "UN CERCLE D'ACCIÓ QUE RENDEIXI EL SUFICIENT PER A VIURE I REMUNERARI D'UNA MANERA EQUITATIVA EL TREBALL DEL METGE".

Continuem amb el que, en la plenitud de maduresa, ens diu el Dr. Mestres i Miquel en la part expositiva de la seva ponència i sota el títol:

Bases per a la fixació d'un Partit Mèdic

"Vulguem o no vulguem, estem imbuïts o no del concepte sacerdotal de la nostra carrera, apreciem-la com servei públic o privat, SEMPRE, en definitiva, L'EXERCICI ÉS UN TREBALL EXECUTAT QUE EXIGEIX LA DEGUDA REMUNERACIÓ. Les bases, per tant, de fixació d'un partit mèdic, han de fonamentarse en la QUANTITAT i QUALITAT del treball. I correlativament se'n desprenen dues bases o limitacions: JORNADA MAXIMA o nombre màxim de clients que pot assistir un metge, i JORNAL MÍNIM o mínim de rendiment de la carrera, perquè el metge pugui viure decentment. Una tercera base és la forma de RETRIBUCIÓ i QUANTIA del servei prestat, el qual pot ésser per contracte amb el client (IGUALA) o contracte collectiu amb societat de clients."

Si són acceptades—i no crec pas que tu, lector, t'hi oposis—les bases que acabem de transcriure, caldrà definir i precisar el que hem d'entendre per JORNADA; majorment, si—d'acord amb el ponent—acceptem que EN DEFINITIVA L'EXERCICI DE LA MEDICINA ÉS UN TREBALL.

Si en una època com l'actual la legislació internacional ha fixat en vuit hores la jornada ordinària de la generalitat dels que treballen, ¿en què haurà de consistir la nostra JORNADA MAXIMA?

Cal precisar-ho per dues raons principalíssimes. I.^a Per tal que LA DELIMITACIÓ de P. M. no agreugi l'actual plètor professional.